

Bis kleine Finger!

Tornalján a Tornallyayak egykori kis kastélyában ütöttük fel tanyánkat az egyik gömöri gyűjtés alkalmával. Hát kastélynak már aligha nevezhettük a felvizesedett, salétromos falú, ipari tanulók lakta elhanyagolt épületet akkori állapotában. Nem hiszem, hogy Kazinczy vagy Tompa, akik egykor itt vendégeskedtek, egymás mellé szorosan összetolt vaságyakon tized magukkal tölthették az éjszakákat. Személyzetet sem láttunk, s asztalt sem terített senki számunkra, elmaradt a többfogatós ebéd is, amit mindketten emlegettek, s meg kellett elégednünk köröm közül evett szalonnával, hagymával, illetve Havassy Péter főzte nagy bográcsnyi gombapaprikással, amit egy hajnalban maga szedett össze, s készített el vacsorára. Nagy elődeink bizonyára megnyalták volna szájukat utána és jó kedvvel szürcsölték volna rá a hazuról hozott tokaji bort vagy a helybeli Gemer sört. Eredményes gyűjtő nap után voltunk, kissé belehasítottunk volt az éjszakába. Ujváry professzor úr hazai kisüstije is emelte a hangulatot, s egyik nóta a másikat követte. Neves személyek voltak együtt. A már említetteken kívül Bartha Elek, Kotics József, s jómagam, mint tanárok, Havassy Péter és Nagy Molnár Miklós múzeumigazgatók, s több kiváló hallgató, akiket ma a szakma jelesei között tartunk számon. Keményfi Róbert, Gecse Annabella, Puskó Gábor, Karin, Ilka és még jó néhányan. Az épületnek vastag falai voltak, az utca vonalától beljebb is esett a volt kastély, úgyhogy nem kellett tartanunk attól, hogy csendháborítást követünk el. Valami mégis kiszüremkedhetett, mert egyszerre két helyi „közeg” nyitotta ránk az ajtót. Látva, hogy miféle népség van együtt (tudtak is rólunk), jókedvűen érdeklődni kezdtek. Egyik ágy szélén helyet foglaltak és beszélgetni kezdtünk. Közben Ujváry tanár úr elővette a muníciót és egy-egy jókora pohárral kitöltött mindkettőjüknek, majd megemelve a poharát rájuk köszöntötte, és hangosan a tétovázó vendégekre szólt:

Bis kleine Finger!

Ám erre nevetni kezdtek és az egyik a fejét csóválta. Professzor úr azt híván nem értik, magyarul kezdte magyarázni, mit mondott, de csak nevettek. Szlovákra fordította a szót, de akkor már hahotáztak.

Az egyik rendőrnök ugyanis nem volt kisujja.

Lőgyakorlaton ellőtte.